

LES RESOLUCIONS DEL CNP, GRAN REPTE PER A ISRAEL I ESTATS UNITS

Palestina, independent

La resposta d'Israel a la reunió del Consell Nacional de Palestina, CNP, ha estat una negativa total a la discussió de les resolucions d'independència adoptades per aquest òrgan a la cimera d'Alger. Al difícil reconeixement que aquestes propostes tindran en un futur per part d'Israel i Estats Units, se n'afegeixen d'altres, com la definició de fronteres del nou estat, la seua confederació amb Jordània i el control immediat del territori.

A. M. L. (Jerusalem)

Dalt, Arafat. Baix, Shamir.

A finals de la setmana passada, mentre els partits religiosos, àrbitres de la vida política israeliana, negociaven la seua participació en el pròxim govern, el rotatiu *Al-Fajr* publicava l'esborrany de la Declaració d'Independència de Palestina que es va fer públic a Alger el 15 de novembre.

El text del document que va llegir el president del Consell Nacional Palestí —CNP—, el xeic Abdel Hamid A Sanya, és el següent:

1. Nosaltres, poble de Palestina, representat pel Consell Nacional Palestí, proclamem, en virtut de la resolució 181 aprovada per les Nacions Unides el 1947 i emparant-nos en el dret natural de viure en la nostra pàtria— la creació de l'estat de Palestina—, la capital del qual serà Jerusalem, en sòl palestí.

2. L'Organització per a l'Alliberament de Palestina és, de conformitat amb les resolucions de les cimeres àrabs i islàmiques i, concretament, de la cimera de Fes, l'únic representant legítim del poble palestí.

3. L'Organització per a l'Alliberament de Palestina demana a tots els països àrabs germans, a les Nacions Unides, i, sobretot, a les dues grans potències, que obren en pro de l'aplica-

ció de les resolucions de les Nacions Unides referides al problema palestí i del compliment de les normes estipulades pels convenis de Ginebra.

4. El Consell Nacional Palestí proclama la creació d'un estat palestí independent. Reitera també el seu convenciment que l'única forma de solucionar el conflicte es fonamenta en l'aplicació dels acords internacionals, negociats en l'àmbit d'una conferència internacional, on l'OAP participe com a membre de ple dret.

Al Fajr publicava també el mapa de la partició de Palestina de 1947 assenyalant que els membres del CNP do-

naran el seu vist-i-plau al projecte de declaració d'independència al final de la reunió d'Alger.

Militants palestins de Cisjordània i Gaza pròxims a El Fataj demanaren a l'OAP que adoptara una postura moderada després de les eleccions celebrades a Israel i als Estats Units. L'anomenat corrent pragmàtic estima que la resolució basada en l'exigència del «reconeixement mutu» convertiria l'OAP en un element moderat, cosa que facilitaria la posada en funcionament d'una campanya internacional a favor de la celebració de consultes directes entre el govern conservador, encapça-

lat per Yitzak Shamir i l'organització palestina.

El diari independent *Yediot Ahronot* publicava també, diumenge 13 de novembre, les declaracions del director general de la Presidència del Govern, Yossi Ben-Aharon, qui assegurà que Shamir prepara una nova iniciativa de pau per a Orient Mitjà.

Aparentment, el líder del Likud té intenció de recórrer als Estats Units per aconseguir la convocatòria d'una reunió amb representats egipcis, jordans i palestins, destinada a establir les bases per a la celebració de consultes directes sobre el futur de la regió. □

ELS RESULTATS DE LES ELECCIONS MODIFIQUEN LES ESTRUCTURES POLITIQUES D'ISRAEL

L'integrisme religiós dóna el govern a Shamir

Yitzak Shamir serà amb tota seguretat el nou cap del govern d'Israel en haver aconseguit el suport dels partits religiosos «Els Savis de la Bíblia» i «Els Grans de la Bíblia». Els vots d'aquests dos partits integristes donaran a Shamir una majoria de 63 sobre els 120 membre del Parlament.

A. M. L. (Jerusalem)

Faré tot el que pugui per frenar l'avanç del nacional-khomeynisme». Amb aquestes paraules va acollir la presidenta del Moviment pro-Drets Cívics, Shulamit Aloni, els resultats de les eleccions generals israelianes recentment celebrades, que han significat un importantíssim avanç del bloc religiós.

Nombrosos polítics comparteixen el seu pessimisme: l'avanç dels *guardians de la Torah* i d'altres agrupacions que propugnen l'aplicació més estricta de l'ensenyament bíblic va sorprendre els partidaris de l'*empat* i del *statu quo*, els quals pensaven que l'electorat es limitaria a *castigar* amb un vot de censura els partits de la coalició governamental.

De fet, els canvis registrats en les votacions són molt més profunds. Es pot parlar d'una verdadera revolució política, que constitueix un gir semblant al de 1977, quan el Likud va triomfar per primera vegada des de la fundació de l'estat. Això no obstant, aquesta vegada les perspectives són distintes, perquè no es tracta d'un simple canvi de rumb en el joc democràtic de l'alternança del poder. El vot de castig ha modificat completament les estructures de la vida política: el sector de partits ultrareligiosos ha sorgit no només com un bloc parlamentari de gran volum, sinó també com l'àrbitre decisiu per a la formació de qualsevol govern.

La pregunta ¿Quin govern sorgirà en els pròxims dies? ha estat ja resolta: després dels resultats dels comicis, el

El bloc ultrareligiós s'ha convertit en l'àrbitre decisiu per a la formació de qualsevol govern.

president Haïm Herzog encarregarà al primer ministre ixent, Itzak Shamir, que forme el govern. Però, aquesta vegada, ja no es tracta de recórrer a la fórmula de la unitat nacional, sinó d'establir una aliança entre el Likud i els representants de la tercera via, partidaris de la repressió de la *intifada*, la revisió de la Llei del Retorn i la introducció d'un estil de vida més d'acord amb l'ensenyament diví. Aquesta va ser una de les raons de la mobilització de l'esquerra, que tem una onada d'integrisme religiós, de prohibicions arbitràries i de limitació de les llibertats.

La veritat, però, és que Shamir haurà de compartir el poder només amb els representants de partits religiosos. Per la dreta sorgeixen també noves formacions polítiques, que preconcitzen el trasllat massiu de la població àrab dels territoris ocupats el 1967 a Jordània, l'establiment del gran Israel, la creació de nous assentaments jueus a Cisjordània i la franja de Gaza. D'altra banda, el partit Shas, encapçalat pel rabi Itzak Peretz, exigeix tres carteres ministerials en el pròxim gabinet. Es tracta, ni més ni menys, que dels departaments de Vivenda, Interior i Educació.